

Píseň

Kája Dvořák, římskokatolický jáhen:
Ve jménu Otce, Syna i Ducha svatého. Amen

Vyslechněme si slova z úvodního žalmu:

Žalm 5, verše 2-8:

„Hospodine, přej sluchu mým slovům, měj porozumění pro mou zneklidněnou mysl. Pozornost mi věnuj, když o pomoc volám, můj Králi, můj Bože, **vždyť se modlím k tobě!** Hospodine, ty můj hlas uslyšíš zrána, ráno ti připravím oběť a budu čekat. Ty nejsi bůh, který má zálibu ve svévoli, zlý nemůže být u tebe hostem, tobě nesmějí na oči potřeštěnci, nenávidíš všechny, kdo páchají ničemností, do záhuby vrháš ty, kdo lživě mluví. Kdo prolévá krev a jedná lstivě, toho má Hospodin v ohavnosti. Já však pro tvé hojné milosrdenství smím přicházet do tvého domu, smím se klanět před tvým svatým chrámem ve tvé bázni.“

Přicházíme se modlit. Spolu modlit. A především za ty děti a za ty učitele, kteří ani nevědí, co modlitba je, nikdo se za ně nemodlí a kdyby se jim to řeklo, nevěděli by, k čemu je to dobré. A tak se modlíme my.

1. Čtenář - Daniel Kvasnička, Církev bratrská

Čtení z Matoušova evangelia, 26. kapitoly, verše 36 až 39:

„Tu s nimi Ježíš přišel na místo zvané Getsemane a řekl učedníkům: „Počkejte zatím zde, já půjdu dál, abych se modlil.“ Vzal s sebou Petra a oba syny Zebedeovy; tu na něho padl zármutek a úzkost. Tehdy jim řekl: „Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte zde a bděte se mnou!“ Poodešel od nich, padl tváří k zemi a modlil se: „Otče můj, je-li možné, ať mne mine tento kalich; avšak ne jak já chci, ale jak ty chceš.“

Když se Pán Ježíš modlil, byl rád za společenství. Vyhledával samotu na vrcholcích kopců, ale v nejtěžších chvílích chtěl společenství svých nejbližších. Lidské společenství. Máme-li se modlit za žáky všech tříd a stupňů, vlastně všech typů škol; nemyslíme na ty naše, které jsme dobrým slovem a modlitbou včera vyprovázeli. Ale myslíme na ty pro které tu jako bratři a sestry jsme. Důvodem naší existence i všech společných akcí jsou právě tito lidé. Lidé bez Krista. Jsme jako záchranáři. Nepotřebují nás, ale kdyby náhodou volali, my jedeme. A proto se za ně dopředu modlíme.

Závěrem vyzve k přímlovám:

1. Přímlovce

Pane, děkujeme ti, že jsi nás sezval dohromady. Že v různých typech církve jsme lidem blíž. Prosíme, pomoz nám k větší čitelnosti, větší odbornosti, k většímu taktu a soucitu se ztracenými! **K tobě voláme: Kyrie, Kyrie eleison.**

2. Přímlovce

Bože, děkujeme, že nám tvůj syn nemaloval utrpení na růžovo, že se nestyděl přiznat, že má úzkost, že je smutný dokonce až k smrti. Taky si nebudeme na nic hrát. Je nám úzko ze světa, do kterého vyprovázíme svoje děti. Je nám smutno, když je pravda zase jenom služkou mocných. Přece ty jsi Bůh! **K tobě voláme: Kyrie, Kyrie eleison.**

Píseň

2. Čtenář - Štěpán Klásek, Církev československá husitská

Čtení z Matoušova evangelia, 26. kapitoly, verše 40 až 41:

„Potom přišel k učedníkům a zastihl je ve spánku. Řekl Petrovi: „To jste nemohli jedinou hodinu bdít se mnou? Bděte a modlete se, abyste neupadli do pokušení. Duch je odhodlán, ale tělo slabé.“

Tak přesně to vyjadřuje stav stanici té duchovní záchranné služby! Spíme. Zajímají nás naše starosti a přemáhá nás naše únava. Veškerou sílu vydáme na naše přežití, na naše radosti a nemoci. Je to naše bída, že ztrácíme motivaci modlit se a zápasit za takovou spoustu lidí, kteří s námi bydlí v jednom prostoru, se kterými se míváme na jednom krásném náměstí. Přestože sdílíme mnoho společného, nebere nás svět těch druhých za srdce a usínáme. Oh, Pane, není divu že si nad námi stýskáš a máš strach, abychom nepodlehli horším věcem, než je únava. To, co nám hrozí, to je pokušení. Tys dobře věděl, co říkáš, to tvůj duch byl hotov, ale tělo slabé. Když to platí o tobě, tím spíše o nás.

Závěrem vyzve k přimlouvám:

3. Přimluvce

Pane, odpusť nám, že jsme usnuli jako ti tři učedníci. Jsme tak unaveni divným světem, že naše ruce vadnou a nechce se nám nic dělat. Vrať se k nám jako k učedníkům! **K tobě voláme: Kyrie, Kyrie eleison.**

4. Přimluvce

Je pravda, náš Pane, že si neuvědomuje nebezpečí, které nás může zastavit! Jako tvé tělo volalo „Dost. Nemám sílu!“ tak i naše. Ochraň nás od pokušení, nedovol nám, abychom do něj upadli. **K tobě voláme: Kyrie, Kyrie eleison.**

Píseň

3. Čtenář - Kája Dvořák, římskokatolický jáhen

Čtení z Matoušova evangelia, 26. kapitoly, verše 42 až 46:

„Odešel podruhé a modlil se: „Otče můj, není-li možné, aby mne ten kalich minul, a musím-li jej pít, staň se tvá vůle.“ A když se vrátil, zastihl je opět spící; nemohli oči udržet. Nechal je, zase odešel a potřetí se modlil stejnými slovy. Potom přišel k učedníkům a řekl jim: „Ještě spíte a odpočíváte? Hle, přiblížila se hodina, a Syn člověka je vydáván do rukou hříšníků. Vstaňte, pojďme! Hle, přiblížil se ten, který mě zrazuje.“

Pán stihl svou modlitbu podruhé i potřetí bez učedníků. Usnuli a spali. Ani nezjistili, že zas u nich byl. Na jednu stranu smutný konec textu. Je tu znát absolutní lidské selhání. Ale stejně tak Ježíšova věrnost. Ještě potřetí se modlil stejně a znova se oddával Boží vůli. My nekážeme lidskou dokonalost, nejsme svědky lidských kvalit a schopností. Jsme svědky Ježíšovy věrnosti a důslednosti. Protože Pán Ježíš šel na kříž a vybojoval boj slabého těla s ochotným duchem, a to vítězně, jsme dnes tady a modlíme se spolu. A to s vědomím, že i kdybychom nevytrvali, On vytrvá.

Závěrem pozve k modlitbám

5. Přímlovce

Pane, děkujeme ti za věrnost, se kterou jsi i podruhé a potřetí bojoval se svou slabostí. To pro nás jsi to vybojoval vítězně! Vyslyš nás, když se přimlouváme za všechny, které zastihnou příjemné i nepříjemné změny ve školním roce. Zvláště prosíme za prvňáčky, žáky a studenty, kteří mění školy. Ať je nové prostředí nezklame, ať mají pevnou oporu ve tvé milosti. **K tobě voláme: Kyrie, Kyrie eleison.**

6. Přímlovce

Pane, chystáš nám lekce, ve kterých se máme poznat. Pracuješ s každým, ať tě zná a nebo nezná. Prosíme, abychom v úkolech, které jsi připravil, obstáli a naučili se z nich nové věci. Prosíme za učitele, profesory, lektory a asistenty. Dej, ať mají dost sil, dobrou mysl a lásku k pravdě a poznání. **K tobě voláme: Kyrie, Kyrie eleison.**

Píseň

4. Čtenář - Daniel Kvasnička

Čtení na cestu z dopisu Filipským, 4. kapitoly, verše 4 až 9:

„Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se! Vaše mírnost ať je známa všem lidem. Pán je blízko. Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu. A pokoj Boží, převyšující každé pomýšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši. Konečně, bratří, přemýšlejte o všem, co je pravdivé, čestné, spravedlivé, čisté, cokoli je hodné lásky, co má dobrou pověst, co se považuje za ctnost a co sklízí pochvalu. Čemu jste se u mne naučili, co jste přijali a uslyšeli i spatřili, to číňte. A Bůh pokoje bude s vámi.“

Poděkování za společenství a úvod k Modlitbě Páně:

Otče náš, jenž jsi na nebesích...

Štěpán Klásek a Kája Dvořák vyprosí požehnání:

Hospodin, z jehož ruky jsi vyšel, a který je tvůj Otec,
ti požehnej, a dej ti prospívat a růst na těle i na duchu.

Hospodin tě chraň před strachem a nebezpečím a vším zlým.
Hospodin nad tebou rozjasni svůj obličej, jako svítí slunce na zemi,
a buď ti milostivý, odpusť ti tvé viny a osvobodí tě.

Hospodin k tobě obrať svou tvář a shlédni na tebe v lásce a potěš tě.
Hospodin ti dej pokoj, blaho pro tělo a spásu pro duši.

Tak to chce náš Bůh, (+) Otec, Syn a Duch svatý (+).
Tak to platí nyní i navěky.
Tak to platí i pro tebe.